

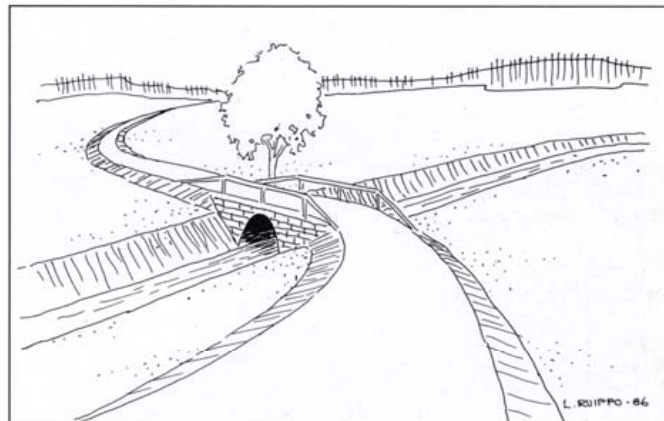
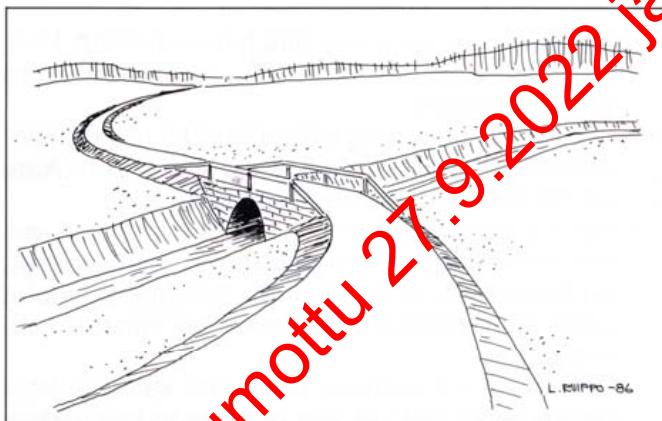
KÄYTTÖKOhteet

Kulttuurimaisemalla tarkoitetaan ihmisen muovaamaa viljely- ja taajamamaisemaa, jossa luonnonvarainen kasvillisuus on osaksi tai kokonaan joutunut väistymään ihmisen tekemien toimenpiteiden tieltä.

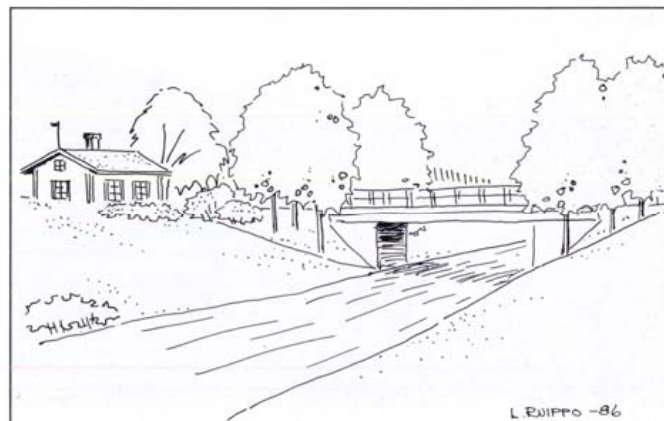
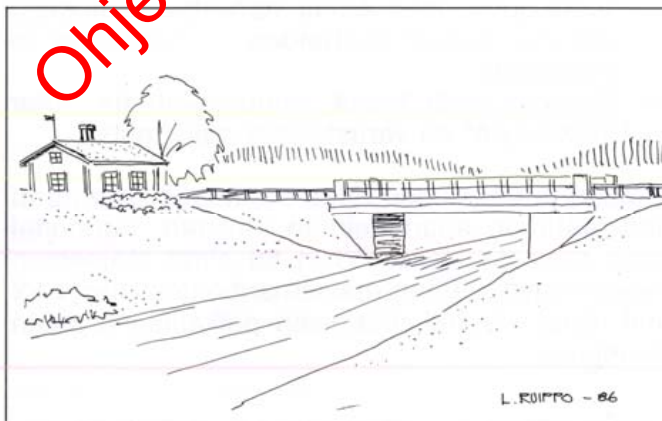
Luonnonmaisemassa on luonnonvaraisella kasvillisuudella hallitseva osuus ja ihmisten työnjälki näkyy vähän tai ei ollenkaan. Luonnonmaiseman tyyppi voi vaihdella rehevästä karuun eri kasvutekijöiden vaihtelun mukaisesti.

Kasvillisuudella on tärkeä merkitys tieympäristössä, koska se liittää tien ympäröivään maisemaan. Silta on puolestaan varsin hallitseva tien osa. Sillan maisemallista ulkonäköä voidaan pehmentää istutuksilla (kuva 1).

Luonnonmaisemassa on siltapaikalle istutettavan kasvillisuuden oltava alkuperäisen lajiston tyyppistä. Myös väriltään tai muodoltaan alkupe-
räisestä poikkeavia istutuksia on vältettävä. Sen sijaan rakennetussa ympäristössä muodostuvat istutukset vain harvoin liian hallitseviksi (kuva 2).



Kuva 1. Jopa yksi puu parantaa viljelymaisemaa



Kuva 2. Silta ja rakennettu ympäristö liitetään toisiinsa istutusten avulla.



Kuva 3. Siltapaikalla säilytettyä kasvillisuutta



Kuva 4. Metsitetty tulopenger



Kuva 5. Puuistutuksia tulopenkereen ja keilan juuressa



Kuva 6. Pensasverhous luiskassa

Siltapaikan suunnittelussa, raivauksessa sekä puu- ja pensasistutuksissa on kiinnitettävä erityistä huomiota seuraaviin seikkoihin:

- Siltapaikalla pätee sama ohje kuin muuallakin tielinjalla eli varsinkin luonnonmaisemassa on pyrittävä säilyttämään ja rakentamisen aikana suojaamaan kasvavaa puustoa (kuva 3) / 1/.
- Metsäisessä maisemassa on uuden siltapaikan reuna-alueet ja käytöstä poistuvat alueet metsitettävä / 2/.
- Korkeilla tulopenkereillä voidaan käyttää yhtenäistä metsitystä (kuva 4).
- Siltojen tulopenkereille ja keiloiden juureen voidaan istuttaa yksittäisiä puita ja suurikasvuisia pensaita (kuva 5).
- Häiritsevän massiiviset maaukset voidaan peittää puilla tai isokokoisilla pensaille.
- Yhtenäinen, matala ($h=0,5-1,5$ m) pensasverhous sopii taajama-alueella keiloihin ja luiskiin (kuva 6).

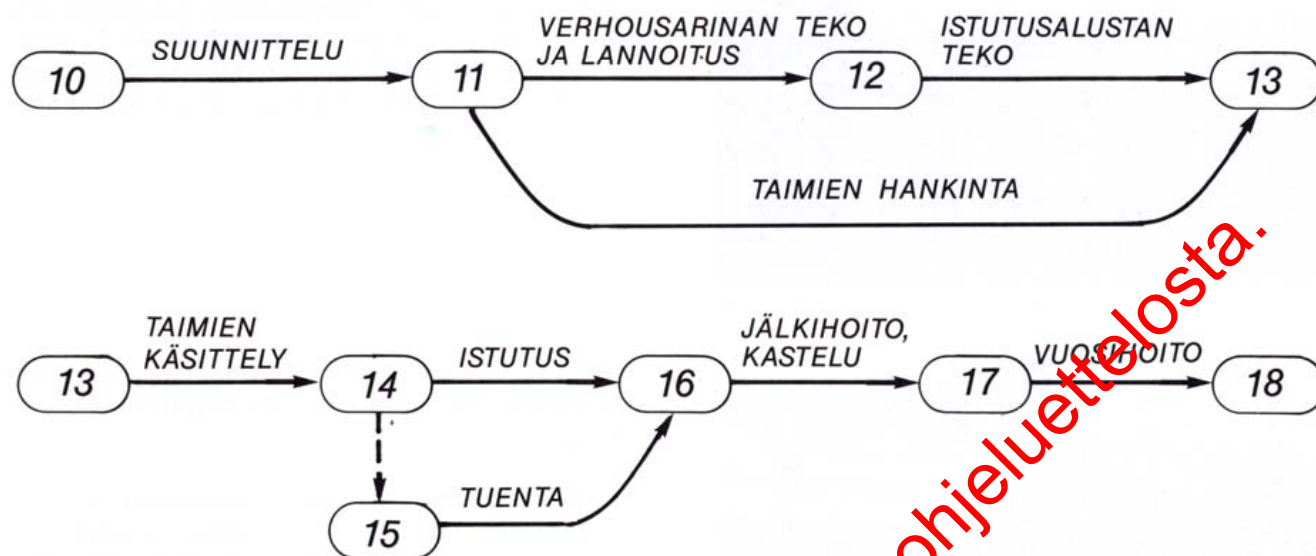
Pensaille verhottuja keiloja ja luiskia ei tarvitse niittää. Tämä on huomionarvoinen etu paikoissa, joissa koneellinen niittäminen on vaikeata. Tällaisia paikkoja ovat esimerkiksi luiskien ja keiloiden yläosat kanteen vieressä.

Pensasverhouksessa on kiinnitettävä huomiota ainakin seuraaviin seikkoihin / 3/:

- Luiskan kaltevuus saa olla jyrkimmillään 1:1,5. Jos kaltevuus on yli 1:1,75, on kasvualustan pinta sidottava.
- Istutusten tulee olla vähintään 0,5 metriä HW-pinnan yläpuolella. Aallokolle alttiissa paikassa on tätä mitta vielä lisättävä.
- Keila-aiho on tehtävä niin, että se täyttää verhouksen kaltevuuden asettamat vaatimukset.
- Verhousarina ei saa toimia salaojana, koska arina muodostaa istutusalueen kanssa kasvualustan.
- Pensaiden on saatava riittävästi valoa ja kosteutta, joten niitä ei saa istuttaa katvepaikkoihin.
- Istutukset eivät kestä veden kuluttavaa vaikutusta, joten istutuksilla verhottaviin alueisiin liittyvien kuivatuslaitteiden on toimittava tehokkaasti.
- Pensaat eivät kestä kulutusrasitusta, joten kulkuväylät on varustettava askelmilla.

Puiden ja pensaiden istutus tehdään asiantuntijan laatiman suunnitelman mukaan. Suunnitelman tarkastaa joko TVH:n tai piirin maisemanhoidonvalvoja. Piirin maisemanhoidonvalvoja toimii myös viherrakentamisen paikallisena asiantuntijana.

TYÖVAIHEET



TARVITTAVAT RESURSSIT

TYÖVOIMA: — (Tj) + AM + RM

TYÖVÄLINEET: — traktorikaivuri (KKT) ja kuorma-auto
— lapioita, haravia ja levityskolia
— oksasakset
— kankia

TARVEAINEET: — murskesora
— multa
— lannoitteet ja kalkki
— taimet
— mahdollisesti tukiseipäät ja sitomistarvikkeet

LIKIMÄÄRÄISET
TYÖSAAVUTUKSET:

— pensasverhouksen istutus-	
alustan valmistus	20—30 m ² /työvuoro
— pensaiden istutus	100—200 kpl/työvuoro
— puiden istutus	20—40 kpl/työvuoro

LAJINVALINTA



Kuva 7. Mänty (*Pinus sylvestris*) sopii hyvin kuiville ja karuille kangasmaille



Kuva 8. Kiiltotuhkapensas (*Cotoneaster lucidus*) yhtenäisenä keilan ja luiskan verhouksena



Kuva 9. Suomenpihlaja (*Sorbus hybrida*) on harvinainen kotimainen puulaji



Kuva 10. Aurauslumen ja tiesuolan vaurioittamaa pensastoa

Maiseman luonne on eräs tärkeimmistä puiden ja pensaiden lajien valintaan vaikuttavista tekijöistä. Luonnonmaisemassa pitää alkuperäisen kasvillisuuden olla lähtökohtana istutuksia suunniteltaessa. Karussa maisemassa käytetään eri lajeja kuin rehevässä ympäristössä (kuva 7). Asutustaajamien ulkopuolella käytetään etupäässä kotimaisia luonnonvaraisia puu- ja pensaslajeja.

Tieluiskien ja keilojen yhtenäistä pensasverhousta käytetään yleensä vain taajama-alueella (kuva 8).

Taajamissa, joissa rakennettu maisema ulottuu siltapaikan välittömään läheisyyteen, voidaan istutuksissa käyttää myös polveutumaltaan ulkomaisia tai harvinaisia kotimaisia puu- ja pensaslajeja (kuva 9).

Sää, liikenne ja varsinkin liukkaudentorjuntaan käytettävä suola tuhoavat pensaita. Samoin auraukseen katkoo ja painaa pensasistutukset usein rumiksi (kuva 10). Nämä seikat asettavat erityisvaatimuksia verhoukseen käytettäville pensaslajeille.

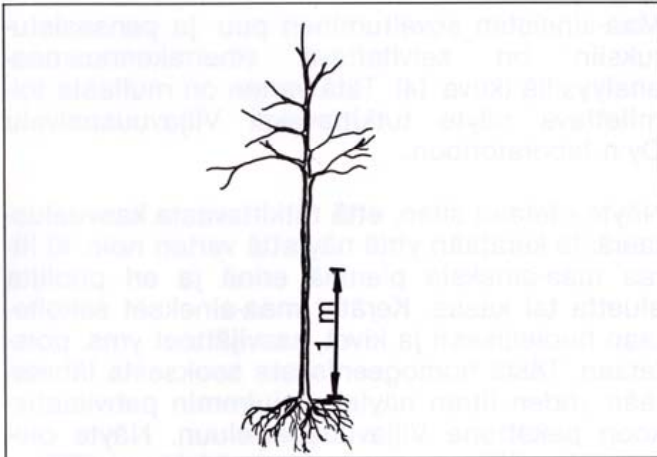
Siltapaikan maantieteellinen asema sekä paikalliset olosuhteet on myös otettava huomioon. Paikallinen olosuhdetekijä on istutuspaikan mahdollinen kuivuus, joka on luiska- ja keilaistutuksissa vallitseva olotila. Lisäksi jyrkän luiskan ilman suunnalla on ratkaiseva vaikutus kasvuolosuhteisiin, kuten lämpötiloihin, kosteuteen, tuulisuuteen sekä lumipeitteeseen. Luiskissa ja keiloissa käytettäviltä pensailta vaadittavia ominaisuuksia ovat

- maansitomiskyky
- nopeakasvuisuus
- versomis- ja maanparannuskyky
- leveämuotoisuus (tuuheus)
- juurien laaja-alaisuus
- kestävyys ja uusiutumiskyky.

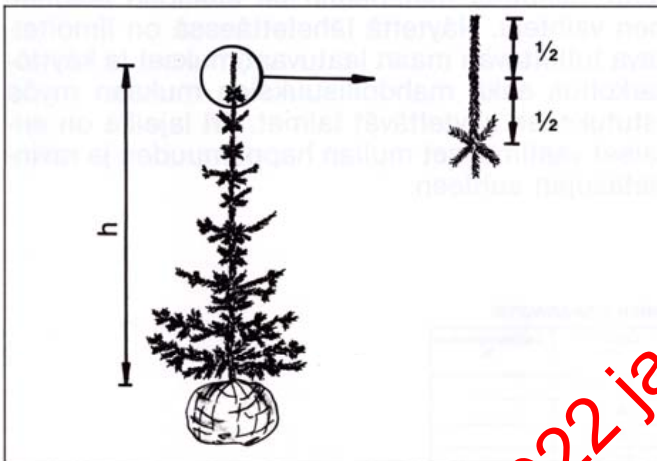
Ohjeen lopussa on esimerkkiluettelo siltapaikalle sopivista puista ja pensaista. Luettelon jaottelu on seuraava:

- havupuut ja -pensaat
- lehtipuut
- korkeat, puolikorkeat ja matalat pensaats.

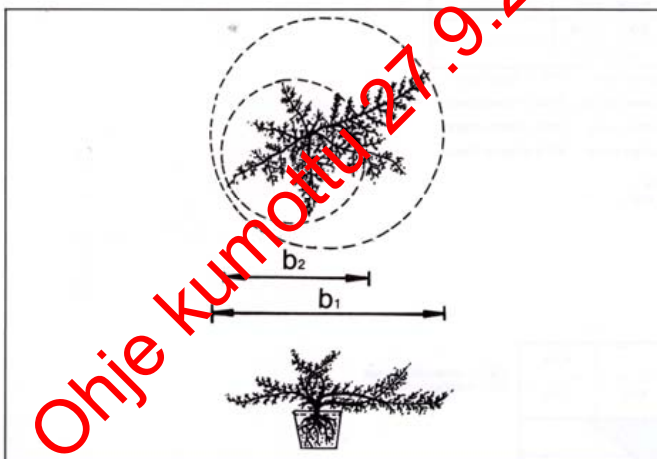
TAIMET JA NIIDEN HANKINTA



Kuva 11. Lehtipuiden taimien mitoitus



Kuva 12. Havupuiden taimien mitoitus



Kuva 13. Pyöreiden ja lamoavien taimien mitoitus

Uusiin istutuksiin ei käytetä ympäristöstä kerättäviä luonnontaimia. Istutustöiden onnistumisen varmistamiseksi taimet hankitaan lähialueen taimitarhoista tai niiden on ainakin oltava peräisin samalta kasvuvyöhykkeeltä. Taimien on oltava tasalaatuisia, alkuperältään kotimaisia ja niiden on täytettävä kauppakelpoisuusvaatimukset /5/.

Yksittäiset puut voivat olla joko juuripaakullisia tai paljasjuurisia. Pensastaimet ovat yleensä paljasjuurisia. Tavanomaisten istutusalojen ulkopuolella voidaan käyttää ns. astiataimia /5/. Metsityksiin käytetään 1—3 vuotta paljasjuuri-, potti- tai kennotaimia. Istutuksiin käytettävien taimien kokovaatimukset ovat seuraavat:

— lehtipuut (yksittäiset)	ympärysmitta	4—8 cm
— havupuut (yksittäiset)	korkeus	80—150 cm
— lehtipuut (metsitys)	”	80—100 cm
— havupuut (metsitys)	”	20—30 cm
— korkeat pensaat	”	60—80 cm
— puolikorkeat pensaat	”	40—60 cm
— matalat pensaat	”	40—60 cm

Lehtipuiden taimia myytäessä on ilmoitettava niiden korkeus, mutta yli 250 cm:n pituisille puille on sen sijaan ilmoitettava rungon ympärysmitta yhden metrin korkeudelta mitattuna (kuva 11).

Havupuiden taimia myytäessä on ilmoitettava taimen korkeus (h) mitattuna juuren niskasta latvakasvaimen puoleen väliin (kuva 12) tai lamoavien ja pyöreiden lajien osalta niiden keskimääräinen läpimitta. Keskimääräinen läpimitta on suurimman ja pienimmän halkaisijan keskiarvo (kuva 13).

KASVUALUSTAN VALMISTAMINEN

Keila-aiho ja verhousarina tehdään yleisohjeen /3/ mukaan.

Verhousarinan tarkoituksena on toimia tasoittavana ja vettä pidättävänä kerroksena keila-aihoon ja istutusalueen välissä sekä muodostaa samalla juuristolle kelpaava alusta. Verhousarinan ja istutusalueen materiaalit sekoitetaan rajakohdassa toisiinsa. Verhousarinan materiaalin tulee olla kasvualustaksi soveltuvaa /2/. Verhousarina tehdään mahdollisimman valmiiksi konetyönä.

Jos keilan tai luiskan kaltevuus on jyrkempi kuin 1:1,75, on istutusalueen pinta sidottava lautakehikolla tai luiskakennoilla, soveltaen nurmiverhouksesta annettuja ohjeita /6/.

Kasvualustana voidaan käyttää myös tielinjalta saatua läjitettyä peltomultaa, jos se on vettä läpäisevää, liettymätöntä ja tiivistymätöntä maata.

Maa-aineisten soveltuminen puu- ja pensasistuksiin on selvitettävä viherrakennusmaa-analyysillä (kuva 14). Tätä varten on mullasta toimitettava näyte tutkittavaksi Viljavuuspalvelu Oy:n laboratorioon.

Näyte otetaan siten, että tutkittavasta kasvualusta-erästä kerätään yhtä näytettä varten noin 10 litraa maa-aineksia pieninä erinä ja eri puolilta aluetta tai kasaa. Kerätyt maa-ainekset sekoitetaan huolellisesti ja kivet, kasvijätteet yms. poistetaan. Tästä homogeenisesta seoksesta lähetetään yhden litran näyte mieluummin pöytälaatikkoon pakattuna Viljavuuspalveluun. Näyte otetaan aina 500 m²:n maa-ainesmäärästä tai 1000–2000 m²:n pinta-alaa kohden. Näytteen määrään vaikuttaa materiaalin ja alueiden laadullinen vaihtelu. Näytettä lähetettäessä on ilmoitettava tutkittavan maan laatuvaatimukset ja käyttötarkoitus sekä mahdollisuuksien mukaan myös istutukseen käytettävät taimet. Eri lajeilla on erilaiset vaatimukset mullan happamuuden ja ravintetasojen suhteen.

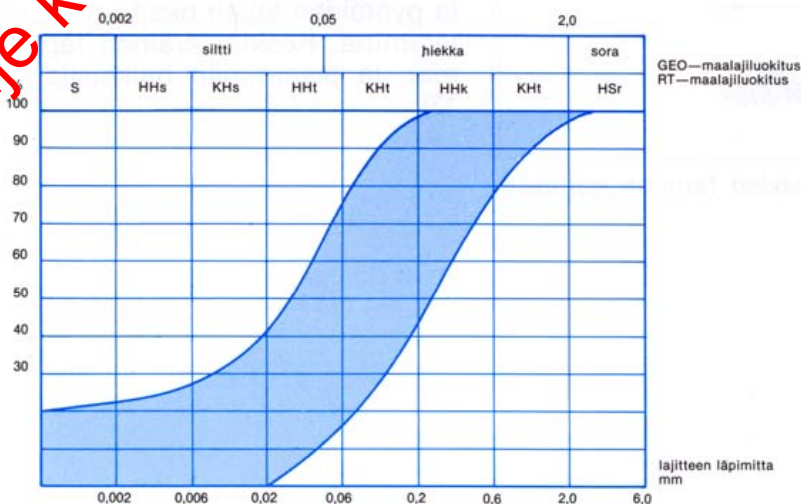
VIHERRAKENNUSMAA-ANALYYSI

MAAN RAVINNEANALYYSI

Näyte n:o	Tavoite(1)	Lajite	Läpimitta mm	Lajitekoostumus %
Maalaji				
Johtoluku	2–5	KSr	2,0–20,0	
pH	6,0–6,5	HS	2,0–6,0	
Nitraattityppi N/mg/l	(2)	KH	0,6–2,0	
Kalsium Ca mg/l	2000–3000	HHk	0,2–0,6	
Kalium K mg/l	200–300	KHt	0,06–0,2	
Fosfori P mg/l	10–30	HHt	0,02–0,06	
Magnesium Mg mg/l	200–300	KHs	0,006–0,02	
Boori B mg/l	0,6–1,2	HHs	0,002–0,006	
Kupari Cu mg/l	8–15	S	alle 0,002	
Mangaani Mn mg/l	5–10	KSr = karkea sora		HSr = hieno sora
Humus-%	(3)	KHk = karkea hiekka		HHk = hieno hiekka
		KHt = karkea hieta		HHt = hieno hieta
		KHs = karkea hiesu		HHs = hieno hiesu

(1) Tavoitearvot on otettu Viheralueiden tekniset ohjeet 1983-oppaasta.
(2) Nitraattityppi on keuhkokuivattujen kylväisten istutukset 30–50, nurmikat 50–60 mg/l.
(3) Humustavoite: istutukset 5–15 %.

Mekaanisen maa-analyysin rakeisuusalue



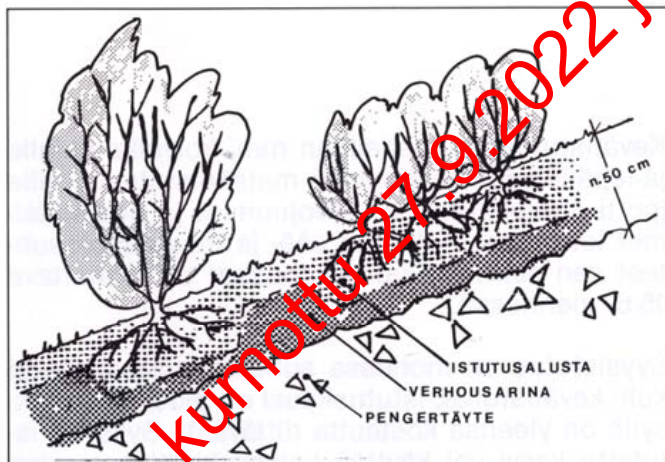
Kuva 14. Rakeisuuden tavoitealue ja maan ravinne-analyysin tavoitearvot

Kasvualustan peruskalkitukseen ja -lannoitukseen käytetään dolomiittikalkkia ja lannoitteita viljavuusanalyyssissä määritellyt määrät. Lannoitteet ja kalkki levitetään tasaisesti ja sekoitetaan huolellisesti /2/.

Koska pakkanen parantaa kasvualustan mekaanista rakennetta, on suositeltavaa, että maainekset levitetään sijoituspaikkaansa jo syksyllä. Talven aikana tapahtuneet painumat korjataan keväällä. Samalla kasvualusta kalkitaan ja lannoitetaan.

Jos multaa ei ole kohtuullisin kustannuksin saatavissa, voidaan kasvualustassa käyttää seosta, jossa on 60 % hiekkaa, 30 % lannoitettua ja kalkittua turvetta sekä 10 % multaa. Seokselle on tehtävä viljavuusanalyysi sekä kalkitus ja lannoitus saadun ohjeen mukaisesti.

Pääosa mullasta kasataan keilan tai luiskan yläosaan ja loppuosa juurelle. Multa vyörytetään ylhäältä alaspäin niin, että mahdolliset kasvualustan sitomusrakenteet peittyvät. Levitys tehdään mahdollisuuksien mukaan konetyönä.



Kuva 15. Pensasistutusten kasvualustojen koot

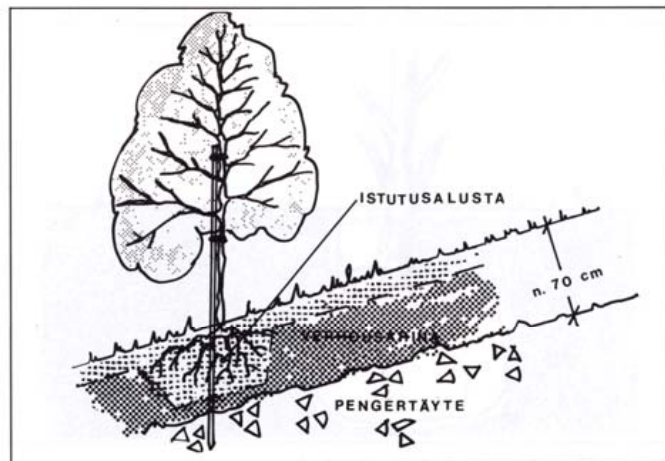
Pinta viimeistellään käsityönä puukolalla ja haravalla. Taimien istuttamisen jälkeen levitetään tarvittaessa multaa käsityönä siten, että tieluiskan tai keilan vaadittu muoto saavutetaan.

Jos taimia istutetaan siltapaikalla luonnonmaale, ovat istutuskuoppien vaatimukset samat kuin muissakin tienvarsi-istutuksissa /2/.

Jos taimet istutetaan yli metrin välein, tehdään istutus kuoppakohtaisesti. Muussa tapauksessa käytetään yhtenäistä istutusalustaa.

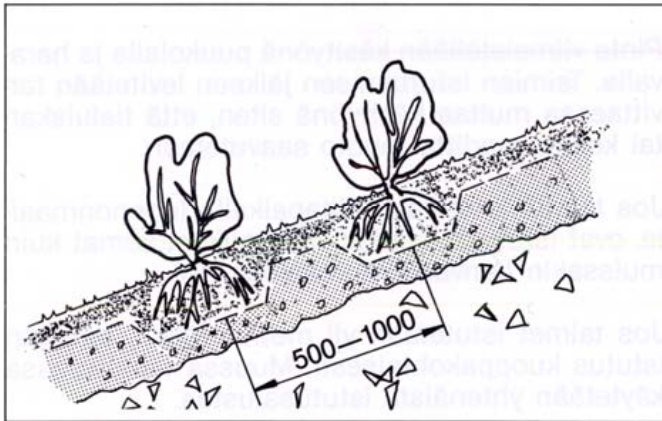
Suosittelavat kasvialustojen koot ovat seuraavat (kuvat 15 ja 16):

	Kasvialustan syvyys	Kasvialustan tilavuus
Yksittäiset puut	70 cm	1—1,5 m ³
Yksittäiset pensaat ja pienet puut	50 cm	0,5—1 m ³
Yhtenäiset pensasryhmät	50 cm	pinta-alan mukaan

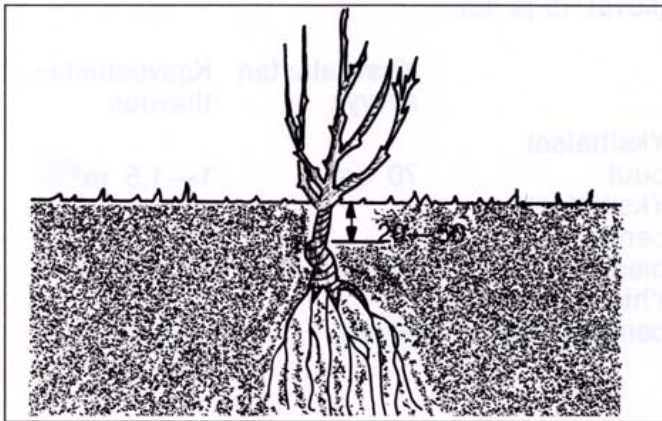


Kuva 16. Puun kasvialusta

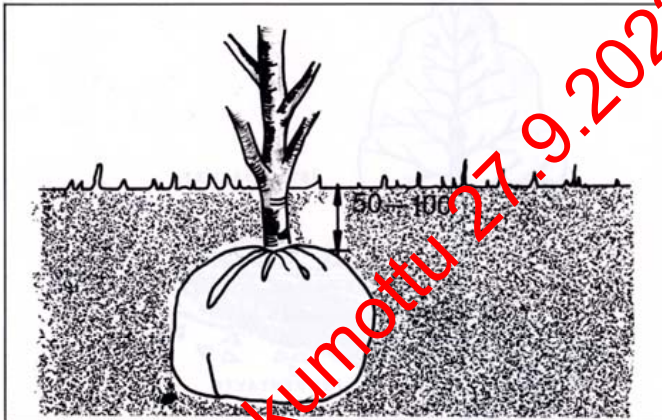
TAIMIEN ISTUTTAMINEN



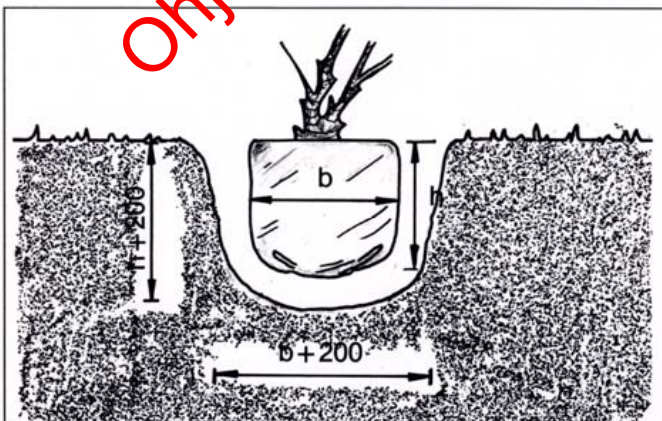
Kuva 17. Pensasverhouksen taimiväli



Kuva 18. Paljasjuurisen taimen istutussyvyys



Kuva 19. Paakkutaimen istutussyvyys



Kuva 20. Astiataimen istutuskuoppa

Taimet tuodaan kasvupaikalle niin, että ne voidaan välittömästi istuttaa. Lähetyspakkauksissa voidaan taimia säilyttää yhden vuorokauden ajan. Taimien juuret on pidettävä jatkuvasti kosteina ja taimet on säilytettävä auringolta ja tuulelta suojatussa paikassa. Jos taimia ei voida istuttaa vuorokauden kuluessa lopulliseen paikkaan, on ne istutettava väliaikaisesti varjoisaan ja tuulelta suojattuun paikkaan (valeistutus).

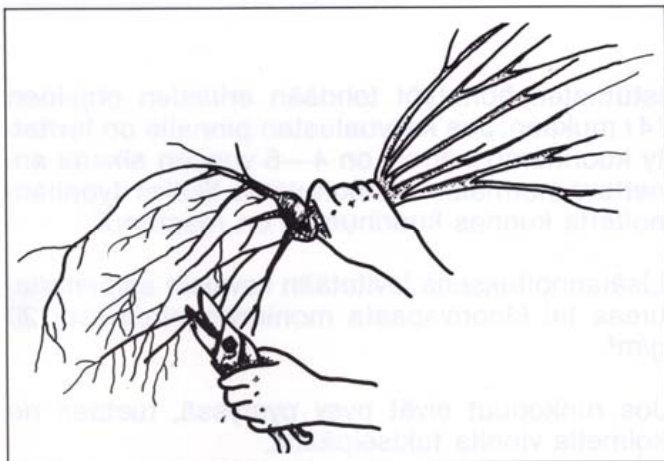
Taimiväli riippuu kullekin kasvilajille ominaisesta kasvulaajuudesta ja taimien rakenteellisesta tehävästä. Matalien pensaiden istutusväli on 0,5–1 metriä, puolikorkeiden 1–1,5 metriä ja korkeiden 1–2 metriä. Jos pensaita käytetään heluiskien ja keilojen verhoukseen, on pensasvälin oltava 0,5–1 metriä (kuva 17). Reunamaiset taimet istutetaan pensaan suuruudesta riippuen 30–50 cm:n etäisyydelle istutusalueen reunasta.

Istutuskuopan koko on riittävä, kun taimen juuripaakku tai avojuurisen taimen juuristo suorana ja levitettynä hyvin mahtuu kaivettuun kuoppaan. Kasvualustan tulee olla em. suosituksen (sivu 7) mukainen. Paljasjuuriset taimet istutetaan hie-man enintään syvempään (kuva 18). Paakkutaimen päälle on tultava multaa tai kuorihumusta 5–10 cm (kuva 19). Astiataimen istutuskuopan tulee olla vähintään 20 cm juuripaakkuun suurempi (kuva 20).

Kevätistutusta suositellaan mm. koivulle, pajulle ja lepälle sekä havupuiden metsänistutustaimille (potti- ja kennotaimet). Avojuuriset ja paakkutaimet istutetaan heti, kun sää- ja maaperäolosuhteet sen sallivat. Puut ja pensaat on istutettava 15.6. mennessä.

Syysistutus on monessa suhteessa edullisempi kuin kevätistutus. Istutuskautsi on pidempi ja syksyllä on yleensä kosteutta riittävästi. Syksyllä istutettu kasvi voi käyttää kaiken kevätkauden hyväkseen.

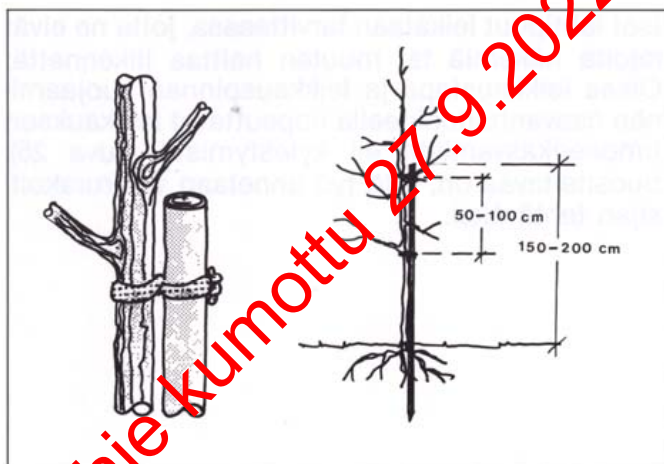
Isot havupuiden taimet on istutettava 15.8.–15.9. välisenä aikana. Lehtipuiden paakkutaimia voidaan istuttaa 1.9. lähtien. Avojuurisia taimia voidaan istuttaa niiden tuleennuttua. Avojuuristen paras istutusaika on tavallisesti 15.9. jälkeen. Istuttamista voidaan jatkaa maan routaantumiseen asti. Astiataimia voidaan istuttaa roudan sulamisesta maan jäätymiseen asti.



Kuva 21. Vahingoittuneet juuret leikataan pois



Kuva 22. Istutuskuoppa tiivistetään



Kuva 23. Puut on tuettava

Paljasjuuristen taimien vahingoittuneet juuret leikataan terveeseen solukkuun asti pois ennen istutusta (kuva 21). Samoin leikataan ylipitkät hiusjuuristoa vailla olevat juuriston osat pois. Liian voimakasta leikkausta on kuitenkin vältettävä.

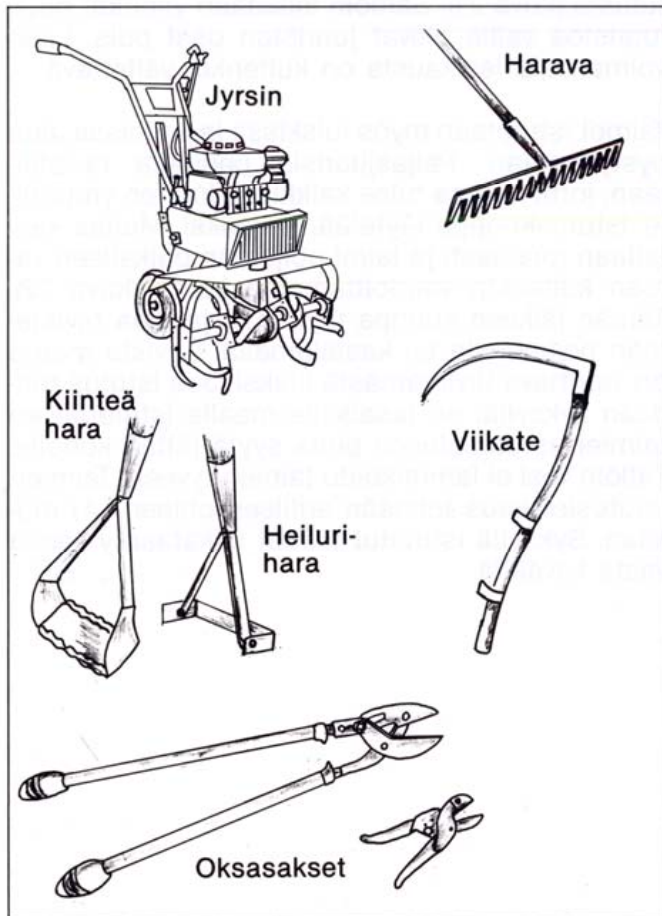
Taimet istutetaan myös luiskissa ja keiloissa aina pystysuoraan. Paljasjuurisia pensaita ravistellaan, jotta multaa tulee kaikkialle juurien ympärille. Istutuskouppa täytetään vajaaksi. Multaa kastellaan runsaasti ja taimi poljetaan paikalleen varoen kuitenkin vaurioittamasta juuria (kuva 22). Tämän jälkeen kuoppa täytetään ja maa tiivistetään polkemalla tai kastelemalla. Savista maata on varottava tiivistämisestä liiaksi. Jos istutus tehdään syksyllä, on tasaiselle maalle istutettavien taimien istutusalueen pinta syytä jättää koholle. Tällöin vesi ei lammikoidu taimen tyveen. Taimien istutusleikkaus tehdään mullisen ohjeen /4/ mukaan. Syksyllä istutetut taimet leikataan yleensä vasta keväällä.

Runkopuut tuetaan erillisen ohjeen /4/ mukaan (kuva 23). Ensimmäisenä kesänä on tieluiskiinkin ja keiloihin istutettuja taimia syytä kastella ainakin, jos kesä on kuiva.

Piiskapuutaimet istutetaan metsittämisestä annettujen ohjeiden /2/ mukaan.

Istutuksen jälkeen suositellaan mullan päälle levitettäväksi 15—20 cm:n kerros kuorihumusta, joka estää alkuvuosina rikkaruohojen kasvun ja ehkäisee samalla sateen aiheuttamaa eroosiota.

ISTUTUSTEN HOITO



Kuva 24. Istutusten hoitovälineitä



Kuva 25. Oikein tehty leikkaus ja suojaaminen

Istutusten hoitotyöt tehdään erillisten ohjeiden /4/ mukaan. Jos kasvualustan pinnalle on levitetty kuorihumuskerros, on 4–6 vuoden aikana annettava normaalin lannoituksen lisäksi typpilannoitetta kunnes kuorihumus on maatonut.

Lisälannoituksena levitetään keväisin salpietaria, ureaa tai kloorivapaata moniravinnelannosta 20 g/m².

Jos runkopuut eivät pysy pystyssä, tuetaan ne kolmella vinolla tukiseipäällä.

Hiekoitus- ja muut jätteet poistetaan pensaiden päältä sillan muun puhdistuksen yhteydessä. Puhdistus tehdään mieluummin keuhalla. Puhdistus tehdään suihkuttamalla keuhasta vettä pensasiin. Vettä suihkutettaessa on varottava vaurioitamisesta pensaiden juurista olevan multakerroksen pintaa. Jos kasvualustan päälle on kerääntynyt paksu likakerros, poistetaan se haravoimalla tai lakaisemalla. Tämän jälkeen pensaat lannoitetaan ja kastellaan.

Istutusten hoidossa käytetään normaaleja työvälineitä (kuva 24).

Isot lehtipuut leikataan tarvittaessa, jotta ne eivät rajoita näkemiä tai muuten haittaa liikennettä. Oikea leikkaustapa ja leikkauspinnan suojaaminen haavanhoitoaineella nopeuttavat leikkauksen umpeenkasvamista eli kylestymistä (kuva 25). Suositeltavaa on, että työ annetaan viherurakoitsijan tehtäväksi.

TÄYDENTÄVÄT OHJEET

- | | |
|------------------------|--|
| /1/ TVH 731620. | Puiden ja pensaiden siirto ja suojele tienrakentamisessa |
| /2/ TVH 722400. | Vihertöiden yleinen työselitys |
| /3/ SILKO 1.901. | Siltapaikan viimeistely, yleisohje |
| /4/ STKY nro 16. | Viheralueiden tekniset ohjeet 1983 |
| /5/ MMM:n päätös 1984. | Taimitarhatuotteiden kauppakelpoisuusvaatimukset, |
| | Virallinen lehti (vol. 165) N:o 113 1984 |
| /6/ SILKO 2.916. | Nurmiverhouksen teko |

PUU- JA PENSAASLUETTELO

Puun tai pensaan nimi	Ilmastovyöhyke	Maisemavyöhyke K = kulttuurimaisema L = luonnonmaisema	Kosteusolot Z = kuiva ZZ = kuiva tai kostea ZZZ = kostea	Kasvukorkeus (m)	Suolan sieto + = kestävä - = heikko	Mekaaniset rasitukset + = kestävä - = heikko	Maansitomiskyky	Huomautuksia
HAVUPUUT JA -PENSAAT								
Juniperus communis kataja	I—VII	K,L	Z	2—3				
Larix sipirica siperianlehtikuusi	I—VII	K	ZZZ	25—30		+		
Picea abies kuusi	I—VII	K,L	ZZZ	25—30		—		
Picea omorika serbiankuusi	I—IV	K,(L)	ZZZ	20—25		+		kestää ilman-saasteita
Pinus mugo vuorimänty	I—VI	K	Z	3—5	+	—	+	
Pinus sylvestris mänty	I—VII	K,L	Z	25—30		+		
LEHTIPUUT								
Acer platanoides metsävaahtera	I—IV	K	Z	20—25	—	—	+	
Alnus glutinosa tervaleppä	I—V	K,L	ZZ	20—25		+	+	menestyy myös tulva-alueilla
Betula pendula rauduskoivu	I—VII	K,L	Z	20—25	—	—	+	
Fraxinus exelsior metsäsaarni	I—III	K	ZZZ	25—30	+		+	reheville kasvu-paikoille
Quercus robur tammi	I—III	K	Z	25—30		+		
Sorbus aucuparia kotipihlaja	I—VII	K,L	Z	15—20	—	+	+	
Sorbus hybrida/intermedia suomenruotsinpihlaja	I—IV	K	Z	10—15			+	
Ulmus sp. jalava	I—III	K	Z	25—30	+	+	+	
KORKEAT PENSAAT								
Acer ginnala mongolianvaahtera	I—VI	K	Z	3—4				
Caragana arborescens siperianhernepensas	I—VI	K	Z	4—5			+	
Cornus alba 'Sibirica' korallikanukka	I—VI	K	ZZ	2—3			+	

Puun tai pensaan nimi	Ilmastovyöhyke	Maisemavyöhyke K = kulttuurimaisema L = luonnonmaisema	Kosteusolot Z = kuiva ZZ = kuiva tai kostea ZZZ = kostea	Kasvukorkeus (m)	Suolan sieto + = kestävä - = heikko	Mekaaniset rasitukset + = kestävä - = heikko	Maansitomiskyky	Huomautuksia
Cotoneaster lucidus kiiltotuhkapensas	I—V	K	Z	2—3			+	
Crataegus sp orapihlaja	I—VI	K(L)	Z	4—6	+		+	
Lonicera tatarica rusokuusama	I—VI	K	Z	2—3				
Salix viminalis koripaju	I—IV	K,L	ZZ	3—5		—	+	
Sambucus racemosa terttuselja	I—VI	K,(L)	ZZ	3—4		—	+	hauras puuaines
Syringa josicaea unkarinsyreeni	I—VI	K	Z	4—5		+		
Viburnum opulus koiranheisi	I—IV	K,L	ZZ	3—5		+		
PUOLIKORKEAT PENSAAT								
Hippophae rhamnoides tyrni	I—V	K,L	Z	2—3	+		+	meren rannoilla, eritt. piikkinen
Lonicera caerulea sinikuusama	I—VI	K,(L)	Z	1,5—2			+	
Ribes alpinum taikinanmarja	I—VI	K,L	ZZ	1—1,5	+	+		
Rosa rugosa kurttulehtiruusu	I—VII	K	ZZ	1,5—2	+	+	+	
Salix purpurea punapaju	I—IV	K,L	ZZ	2—3				
MATALAT PENSAAT								
Potentilla fruticosa pensashanhikki	I—V (VII)	K	Z	0,5—1				
Salix purpurea 'Gracilis' kääpiöpunapaju	I—IV	K	ZZ	1			+	
Spiraea bumalda ruusuangervo	I—IV	K	Z	1		+		

Ohje kumottu 27.9.2022 ja poistettu ohjeluetelosta.